

{Budoucnost}

Budoucnost není to, co se stane (ani to, co se může stát, ale z čeho se stane jenom něco), ale spíše to, co se bude dít, co se bude stávat – ergo také to, co se nyní stává. Ne všechno, co se stává, nabude podoby čehosi nastalého, již jednou odbytého, a tedy nebudoucího. V tom smyslu lze mluvit o tom, že se třebas i v minulosti budoucnost stala, neboť se stala, odehrála *jakožto budoucnost* a nepřestala touto budoucností být.

(Památník, 12. 4. 71 v 01.30 hod.)

(Přepis 31. 8. 93, Praha.)

[nalezeno mezi elektronickými kartotéčnými lístky – pozn. red.]